

§ 1. W Departamencie Kształcenia i Doskonalenia Kadr Pedagogicznych Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego ustala się następujący tymczasowy podział na wydziały:

- 1) Wydział Doskonalenia Kadr Pedagogicznych,
- 2) Wydział Kształcenia Kadr Pedagogicznych,

- 3) Wydział Ośrodków Kształcenia i Doskonalenia Kadr Pedagogicznych,
- 4) Samodzielny Referat Kształcenia Wychowawców Internatów.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1182

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 września 1951 r.

w sprawie zasad ubezpieczenia mienia w transporcie krajowym przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

W celu ujednoczenia zasad ubezpieczenia mienia w transporcie krajowym przez jednostki gospodarki uspołecznionej, na podstawie § 1 ust. 1 pkt 15 i § 2 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej mają obowiązek ubezpieczać w transporcie wszelkie mienie z wyjątkiem przedmiotów, których uszkodzenie w czasie transportu jest mało prawdopodobne i których wykazy ustala ministerstwa dla podległych jednostek.

§ 2. 1. Umowy o ubezpieczenie będą zawierane w zasadzie w formie polis obrotowych.

2. Właściwe ministerstwo może zwolnić od obowiązku zawarcia umowy o ubezpieczenie w formie polisy obrotowej te jednostki gospodarcze, których ilość transportów, obejmujących mienie podlegające obowiązkowi ubezpieczenia, jest nieznaczna i jeżeli zawieranie ubezpieczeń w formie innych polis będzie dla tych jednostek ekonomiczniejsze.

§ 3. 1. Umowy ubezpieczenia powinny obejmować wszelkie ryzyka mające charakter losowy. Rodzaje ryzyk losowych, które powinny być objęte ubezpieczeniem, określa dla podległych jednostek centralne zarządy przemysłu lub centrale handlowe w porozumieniu z Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń Wzajemnych (PZUW).

2. Właściwe ministerstwo po porozumieniu z PZUW może zwolnić podległe jednostki od obowiązku ubezpieczenia od niektórych ryzyk.

3. Umowa ubezpieczenia powinna dotyczyć transportów przy użyciu wszelkiego rodzaju środków transportowych i na wszystkich odcinkach drogi łącznie z dostawą i odstawą wraz z postojami i przejściowym składowaniem na trasie przewozu w okresie przewidzianym ogólnymi warunkami ubezpieczenia.

4. Umowa ubezpieczenia nie może obejmować ubytków naturalnych transportowanych towarów w granicach norm ustalonych przez właściwe ministerstwa, a w ich braku — w granicach norm zwyczajowych.

5. Franszyza integralna nie powinna przekraczać 30 złotych, franszyza zaś redukcyjna nie może być stosowana.

§ 4. 1. Co do towarów będących przedmiotem kupna — sprzedaży suma określona w fakturze (bądź w dowodzie wewnętrznym w przypadku przemieszczenia towarów na poziomie jednego szczebla w ramach samodzielnie bilansującej jednostki) będzie sumą ubezpieczenia. Sumę ubezpieczenia innego mienia należy ustalić według kosztów własnych.

2. Jeżeli wartość towarów, ustalona według zasad wyrażonych w ust. 1, nie uwzględnia kosztów transportu, ubezpieczenia itp., to sumę ubezpieczenia należy podwyższyć o te koszty.

§ 5. 1. Wysokość stóp składek będzie ustalona przez PZUW w porozumieniu z ministerstwem sprawującym nadzór nad ubezpieczającym.

2. Stopy składek będą ustalone jako jednolite dla wszystkich jednostek podporządkowanych danemu centralnemu zarządowi lub centrali handlowej.

3. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia między zainteresowanym ministerstwem a PZUW co do wysokości stóp składek, sprawę rozstrzyga Ministerstwo Finansów w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

§ 6. 1. Składka będzie obliczana od ogólnych sum wartości ubezpieczonego mienia transportowanego w poszczególnych miesiącach.

2. W przypadku ubezpieczenia mienia według polis pojedynczych składka będzie obliczana od sumy ubezpieczenia poszczególnego transportu.

3. Terminy podawania przez ubezpieczającego ubezpieczycielowi danych potrzebnych do obliczenia składki oraz terminy wystawiania i zapłaty rachunków za ubezpieczenia w transporcie będą określone zgodnie z terminami ustalonymi przez właściwe ministerstwo sprawujące nadzór nad ubezpieczającym — po porozumieniu z PZUW.

§ 7. 1. Termin dostarczenia przez ubezpieczającego ubezpieczycielowi dokumentów potrzebnych do likwidacji szkody lub zawiadomienia o niemożności ich dostarczenia określa się na dwa tygodnie od chwili powstania szkody.

2. Termin na zlikwidowanie szkody i wypłaty odszkodowania określa się na cztery tygodnie od dnia otrzymania dokumentów lub zawiadomienia o niemożności dostarczenia dokumentów, o których mowa w ust. 1.

3. W przypadku, gdy ostateczna likwidacja szkody w terminie przewidzianym w ust. 2 jest niemożliwa, a odpowiedzialność PZUW jest niewątpliwa, należy przewidzieć wypłacenie przez PZUW w tym terminie zaliczki w wysokości 80% przypuszczalnie należnego odszkodowania.

4. Przepis ust. 3 nie ma zastosowania, gdy przypuszczalna wysokość szkody nie przekracza 900 zł.

§ 8. Obowiązek ubezpieczenia mienia w transporcie i pokrycia związanych z tym kosztów ciąży:

- 1) przy sprzedaży na warunkach loco magazyn sprzedawcy — na nabywcy;

2) przy sprzedaży na warunkach franco stacja nadania:

- a) do stacji nadania — na sprzedawcy,
- b) od stacji nadania — na nabywcy;

3) przy sprzedaży na warunkach franco stacja odbiorcza:

- a) do stacji odbiorczej — na sprzedawcy,
- b) od stacji odbiorczej — na nabywcy;

4) w innych przypadkach:

- a) do czasu wydania towaru — na sprzedawcy,
- b) od chwili odebrania towaru — na nabywcy.

§ 9. 1. Towary eksportowane i importowane są ubezpieczane w obrocie krajowym przez centrale handlu zagranicznego na ich koszt przy eksporcie — od stacji nadania, a przy imporcie — do miejsca odbioru.

2. Pozostałe przepisy zarządzenia nie mają zastosowania do transportu krajowego w obrocie zagranicznym.

10. Przepisy zarządzenia nie mają zastosowania do jednostek, podległych Ministrom: Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego i Spraw Zagranicznych, oraz rolniczych spółdzielni produkcyjnych.

§ 11. PZUW i zainteresowane ministerstwa przystąpią niezwłocznie do opracowania wysokości stóp składek (§ 5).

§ 12. Tracą moc sprzeczne z niniejszym zarządzeniem postanowienia umów ubezpieczenia oraz innych umów zawartych między jednostkami gospodarki uspołecznionej.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr
Minister Finansów: w z. J. Kole

1183

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 września 1951 r.

w sprawie całkowitego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się od podatku od wynagrodzeń świadczenia pieniężne wypłacane na podstawie zarządzeń Ministra Kolei przez przedsiębiorstwo Polskie Ko-

leje Państwowe drużynom parowozowym i konduktorskim w formie premii zastępujących diety za wykonane pociągo-kilometry.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1951 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski

1184

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 września 1951 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 22 czerwca 1951 r. w sprawie udzielania krótko- i średnioterminowych kredytów uspołecznionym przedsiębiorstwom drobnej wytwórczości na finansowanie inwestycji pozalimitowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) w związku z § 17 uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie zwiększenia produkcji artykułów masowego spożycia, wytwarzanych przez uspołecznione zakłady drobnej wytwórczości (Monitor Polski Nr A-123, poz. 1529), zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 5 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 22 czerwca 1951 r. w sprawie udzielania krótko- i średnioterminowych kredytów uspołecznionym przedsię-

biorstwom drobnej wytwórczości na finansowanie inwestycji pozalimitowych (Monitor Polski Nr A-61, poz. 817) ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Spłata krótkoterminowych kredytów antycypacyjnych następuje w terminach ustalonych przez bank, spłata zaś kredytów średnioterminowych następuje w ratach kwartalnych lub półrocznych, ustalonych przez bank“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 16 lipca 1951 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

1185

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I PRZESZA CENTRALNEGO URZĘDU SKUPU I KONTRAKTACJI

z dnia 19 września 1951 r.

w sprawie zniesienia na terenie powiatu zawierciańskiego w województwie katowickim obowiązku uiszczania opłat za przemiał zbóż w naturze (miarki) oraz obowiązku odstępowania przy przemiele gospodarczym niektórych rodzajów zbóż na rzecz Państwa (odsypy).

Na podstawie § 17 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1951 r. w sprawie wykonania

dekretu o planowym skupie zbóż (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 299) zarządza się, co następuje: